Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU PRESIDENDI MÄÄRUS

15. detsember 2015*

Ajutiste meetmete kohaldamine — Konkurents — Keelatud kokkulepped — Toiduainete pakendamine jaemüügiks — Trahvide määramise otsus — Pangagarantii — Täitmise peatamise taotlus — Fumus boni iuris — Kiireloomulisus — Huvide kaalumine

Kohtuasjas T-522/15 R,

CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, asukoht Reggio Emilia (Itaalia),

Coopbox group SpA, asukoht Reggio Emilia,

Poliemme Srl, asukoht Reggio Emilia,

Coopbox Hispania, SL, asukoht Lorca (Hispaania),

Coopbox Eastern s.r.o., asukoht Nové Mesto nad Váhom (Slovakkia),

esindajad: advokaadid S. Bariatti ja E. Cucchiara,

hagejad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: F. Jimeno Fernandez, A. Biolan ja P. Rossi ning hiljem F. Jimeno Fernandez, P. Rossi ja L. Malferrari,

kostja,

mille ese on nõue peatada komisjoni 24. juuni 2015. aasta otsus C(2015) 4336 final, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 ning EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum AT.39563 – toiduainete pakendamine jaemüügiks) täitmine osas, milles hagejaid kohustatakse trahvi kohese sissenõudmise vältimiseks esitama pangagarantii või neile määratud trahvisumma deponeerima,

ÜLDKOHTU PRESIDENT

on andnud järgmise

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

määruse[1]

Vaidluse taust

1 Käesolev kohtuasi puudutab kartelle toiduainete polüstüreenist ja polüpropüleenist alustel pakendamise valdkonnas; neid tooteid kasutatakse värskete toiduainete, näiteks liha, linnuliha ja kala jaemüügipakenditena. Geograafilised alad, mida kartellid hõlmasid, olid muu hulgas Itaalia, Lääne-Euroopa, Kesk- ja Ida-Euroopa. Peamised eesmärgid, mida konkurentsivastaste kokkulepetega sooviti saavutada, olid kõrgete hindade hoidmine, koordineeritult toorainete tõusva hinna edasikandmine ning klientide ja turgude väljakujunenud jaotuse hoidmine *statu quo*. Euroopa Komisjon heidab hagejatele CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Poliemme Srl, Coopbox Hispania, SL ja Coopbox Eastern s.r.o. ette osalemist nendes kartellides.

2 Oma 24. juuni 2015. aasta otsuses C(2015) 4336 final, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 ning EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum AT.39563 – toiduainete pakendamine jaemüügiks) (edaspidi „vaidlustatud otsus”), mis tehti teatavaks 1. juulil 2015, täpsustas komisjon, et hagejad kuuluvad kontserni Coopbox, mille emaettevõtja kontrollib äriühinguid, mis kuuluvad kontserni CCPL värskete toiduainete pakendamise üksusesse; kontsern CCPL on aga kümnest kooperatiivist koosnev konsortsium, kellele kuuluvad osalused mitmes teises äriühingus ja kes tegutseb mitmes eri eluvaldkonnas, nagu värskete toiduainete pakendamine Coopboxi vahendusel, ehitusmaterjalid, teenused ettevõtjatele, energia ja kinnisvara. Komisjoni hinnangul on CCPL kontserni CCPL valdusühing. Hagejatele määrati trahve kogusummas 33 694 000 eurot, millest 22 137 000 eurot rikkumise eest Itaalias, 10 955 000 eurot rikkumise eest Lääne-Euroopas ja 602 000 eurot rikkumise eest Kesk- ja Ida-Euroopas.

3 Trahvisummad määrati pärast seda, kui leebusmeetmena oli vähendatud 20% võrra trahvisummat, mis oleks tulnud hagejatele määrata Itaalias toime pandud rikkumise eest, ja 30% võrra trahvisummasid, mis oleks tulnud neile määrata Lääne-Euroopas ning Kesk- ja Ida-Euroopas toime pandud rikkumiste eest, st kokku vähendati trahvi komisjoni teatise, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (ELT 2006, C 298, lk 17), alusel umbes 14 miljoni euro võrra. Lisaks, suuniste määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2006, C 210, lk 2, edaspidi „2006. aasta suunised”) punkti 35 alusel rahuldas komisjon osaliselt ka hagejate taotluse, milles viidati nende maksevõimetusele, ning vähendas [*konfidentsiaalne*][2] võrra – mis on umbes [*konfidentsiaalne*] eurot – trahvide lõppsummat, mis ta neile oleks pidanud määrama.

4 Vaidlustatud otsuse artikli 2 viimases lõikes on märgitud, et trahvid tuleb tasuda kolmekuulise tähtaja jooksul alates otsusest teatamisest ja et alates nimetatud tähtaja lõppemisest lisanduvad trahvisummale automaatselt intressid otsuse vastuvõtmise kuu esimesel tööpäeval Euroopa Keskpanga poolt oma põhilistele refinantseerimistehingutele kohaldatavas määras, mida suurendatakse 3,5 protsendipunkti võrra. Kui mõni ettevõtja, kellele karistus määrati, otsuse vaidlustab, võib ta trahvi tasumist tagada tähtaegselt pangagarantii esitamise või trahvisumma deponeerimisega.

5 Selle kohta täpsustatakse vaidlustatud otsuse teatavakstegemise kirjas, et maksetähtaja möödumisel nõuab komisjon sisse trahvi, millele lisanduvad seaduslikud intressid alates maksetähtaja möödumise esimesest päevast kuni trahvi tegeliku maksmise päevani, viimane kaasa arvatud. Intresse arvutatakse baasmääraga 0,05% ja seda suurendatakse 3,5 punkti, ehk 3,55% võrra. Hagi esitamise korral tuleb hagejatel esitada enne maksetähtaja möödumist trahvi tasumise tagatis kas niisuguse rahalise garantii esitamise teel, mida aktsepteerib komisjoni rahandusüksus, või trahvisumma deponeerimise teel.

1 — Esitatud on üksnes kohtumääruse need punktid, mille avaldamist Üldkohus peab otstarbekaks.

2 — Kustutatud konfidentsiaalsed andmed.

Rahalise garantii esitamisel on trahvisumma intressimäär 1,55%. Tasumisega või rahalise garantii esitamisega viivitamisel tuleb tasuda viivisintressi, mille baasmääraks on eespool viidatud määr, millele lisandub 3,5 protsendipunkti.

Menetlus ja poolte nõuded

6 Üldkohtu kantseleisse 10. septembril 2015 esitatud hagiavalduses palusid hagejad tühistada vaidlustatud otsusega määratud trahvid või teise võimalusena vähendada trahvisummasid. Oma hagiavaldust põhjendavad nad muu hulgas proportsionaalsuse ja asjakohasuse põhimõtte rikkumisega määratud trahvide summade kindlaksmääramisel.

7 Üldkohtu kantseleisse 29. septembril 2015 esitatud eraldiseisva dokumendiga esitasid hagejad käesoleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, milles nad paluvad Üldkohtu presidendil sisuliselt:

— peatada vaidlustatud otsuse täitmine osas, milles neilt nõutakse pangagarantii esitamist või trahvisumma deponeerimist selle summa viivitamatu sissenõudmise vältimiseks;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

8 Üldkohtu kohtukantseleile 15. oktoobril 2015 esitatud seisukohtades palub komisjon Üldkohtu presidendil:

— jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

9 Hagejad vastasid komisjoni seisukohtadele 28. oktoobri 2015. aasta menetlusdokumendiga. Komisjon andis selle kohta oma arvamuse 6. novembri 2015. aasta menetlusdokumendis, millele järgnes kirjavahetus kuupäevadel 18., 23. ja 30. november 2015 ning 3. detsember 2015.

Õiguslik käsitlus

Üldised kaalutlused […]

14 Käesoleva asja asjaolusid arvestades tuleb kõigepealt analüüsida, kas fumus boni iuris'e tingimus on täidetud. Mis puudutab selle analüüsi täpset ulatust, siis nähtub, et arvestades vaidlustatud otsuse artiklit 2 ja selle otsuse teatavakstegemise kirja (vt eespool punktid 4 ja 5), ei saa ajutiste meetmete kohaldamise taotlusel olla muud kasulikku eesmärki kui vabastada hagejad pangagarantii esitamise kohustusest - mis on odavam lahendus kui deponeerida tasumisele kuuluv trahvisumma – mis oli tingimuseks, et komisjon ei pööraks oma nõuet viivitamata täitmisele (vt selle kohta kohtumäärus, 29.10.2009, Novácke chemické závody vs. komisjon, T-352/09 R, EU:T:2009:422, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).

Fumus boni iuris […]

16 Käesolevas asjas heidavad hagejad põhimenetluses komisjonile teise võimalusena esitatud nõude – milles paluti nendele määratud trahvide summat vähendada - põhjendamisel ette muu hulgas seda, et ta ei võtnud piisavalt arvesse kontserni CCPL, millesse nad kuuluvad, maksevõimetust. Komisjon, kes möönis, et kontsern on sügavas finantskriisis, ei vähendanud hagejatele määratud trahve suuremas ulatuses, mis lubaks neil majanduslikult elus püsida.

17 Hagejad meenutavad, et kontsern CCPL on hetkel väga raskes finantskriisis, mille tõttu pidi ta koostama ümberkujundamiskava, mille sisu esitati haldusmenetluses ka komisjonile. Kava peamisteks elementideks on osaluste portfelli ümbervaatamine, sealhulgas osaluste võõrandamine muudes valdkondades, kui toiduainete pakendamine. Selle kava alusel sõlmis CCPL 8. augustil 2014 „standstill" kokkuleppe võlausaldajatest pankadega, mis kehtis vaid kuni 30. juunini 2015 ja mille eesmärk oli kehtestada moratoorium kapitaliosaluste tagasimaksete suhtes ja mitte nõuda sisse antud laene. See „standstill" kokkulepe pidi võimaldama neil jätkata ümberkujundamiskava realiseerimise ja lõpuleviimisega. Hagejate kinnitusel ei ole võõrandamistehingutest saadav tulu piisav, et maksta tagasi kogu kontserni CCPL võlg pankadele summas [*konfidentsiaalne*] eurot, kusjuures see võlg tuleb võlasusaldajatest pankadega läbi rääkida, refinantseerida ja tagasi maksta lisaks ümberkujundamiskavale. Hagejad on seisukohal, et kuna seda kava võlasusaldajatest pangad veel heaks kiitnud ei ole, ei ole kontsernil CCPL sellest kavast sõltumatuid rahalisi vahendeid vaidlustatud otsusega määratud trahvide maksmiseks.

18 Hagejad toonitavad, et komisjon tunnustab ka ise vaidlustatud otsuse IV lisas ja 2006. aasta suuniste punkti 35 kohaldades (vt eespool punkt 3) nende sundlõpetamise vahetut ohtu. Seetõttu on täiesti arusaamatu, kuidas sai komisjon järeldada, et nad suudavad enne 1. oktoobrit 2015 tasuda trahve, mille kogusumma on suurem kui 33 miljonit eurot, seda enam, et nad ei saa selleks kasutada ühtegi rahastamisallikat, mida komisjon on vaidlustatud otsuse IV lisas maininud.

19 Nimelt kuna komisjon heidab Coopboxile ette seda, et ümberkujundamiskava näeb ette tulu summas [*konfidentsiaalne*] eurot, kuid määratud trahvide maksmiseks ainult [*konfidentsiaalne*] eurot, kuigi Coopbox oli selleks sihtotstarbeks eraldanud 2013. aasta eelarvest [*konfidentsiaalne*] eurot, toonitavad hagejad, et [*konfidentsiaalne*] euro eraldamine ei tähenda iseenesest mingil juhul seda, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal olid neil olemas vajalikud rahalised vahendid võimaliku trahvi tasumiseks. Nad kordavad, et kontserni CCPL käsutuses on ainult vahendid, mis saadakse ümberkujundamiskava täitmisest. Ent seda kava ei ole võlausaldajatest pangad veel heaks kiitnud. Igal juhul ei ole planeeritud võõrandamistehingutest saadav tulu piisav, et maksta tagasi pankadele võlgnetav summa [*konfidentsiaalne*] eurot.

20 Lisaks ei olnud see hagejate „valik" eraldada trahvide maksmiseks ainult [*konfidentsiaalne*] eurot, vaid see oli võlausaldajatest pankade poolt ümberkujundamiskavas määratud elujõulisuse piir. Nimelt olid need pangad valmis kava heaks kiitma ainult tingimusel, et trahvisumma ei ületa [*konfidentsiaalne*] euro ülempiiri. Hagejatel, kes soovisid omalt poolt pankrotti vältida, ei olnud muud valikut kui nõustuda kavaga selles ette nähtud tingimustel, mille tegelikult kehtestasid võlausaldajatest pangad.

21 Kuna komisjon leiab, et kontsern CCPL võiks teenida täiendavat, sellest kavast välja jäävat tulu muu hulgas puht finantsiliste vähemusosaluste võõrandamise teel näiteks äriühingutes Refincoop SpA, Erzelli Energia Srl, Smec Srl, Sagif SpA ja Athenia Net Srl, või oma liikmete, nagu CMB SC või CCFS SC antava võimaliku rahalise abi teel, kinnitavad hagejad esiteks, et kui nende kontsern kasutaks osaluste müügist saadavat tulu mitte oma võlgade tasumiseks vaid trahvide maksmiseks, tooks see kaasa nende sundlõpetamise. Seega kui eeldada, et nendest müükidest saadakse tulu, tuleks seda kasutada kõigepealt võlgade tasumiseks. Teiseks [*konfidentsiaalne*].

[…]

26 Mis puudutab võimalust saada täiendavat tulu CCPL-i liikmete võimaliku rahalise abi teel, siis meenutavad hagejad, et CCPL liikmeks olevatest kooperatiividest neli, nimelt Coopsette SC, Unieco SC, Open Co SC ja CEAP SC on kriitilises rahalises seisus. Mis puudutab muid liikmeid, muu hulgas CMB-d ja CCFS-i, siis märgivad nad esiteks, et CMB osalus CCPL-is on väiksem kui 20% ja et see on puhtalt institutsioonilist laadi. Nimelt on CCPL esmatasandi kooperatiivide konsortsium ja tema peamine eesmärk on hõlbustada tema liikmete ühiste eesmärkide saavutamine. Seega on raske määratleda konkreetset CMB majanduslikku või tööstuslikku huvi, mis õigustaks tema poolt rahaliste kohustuste võtmist CCPL-i toetuseks. Teiseks, CCFS-i rahalist tegevust reguleerivad siseeeskirjad

kehtestavad iga liikme suhtes võetavate kohustuste ülemmäärad, milleks on üks kuuendik viimases heakskiidetud eelarves kajastatud raamatupidamise netovarast, et vältida suure riski koondumist ühte äriühingusse. Ent arvestades CCPL-i netovara drastilist vähenemist kahjumi tõttu aastatel 2013 ja 2014, on välistatud, et CCFS rahuldaks tema laenutaotluse.

[…]

32 Selle kohta tuleb kõigepealt märkida, et üldine ja peamine argumentatsioon, milles komisjon väidab, et ta ei ole kohustatud trahvisumma kindlaksmääramisel võtma arvesse asjassepuutuva ettevõtja negatiivset rahalist seisu, sest see viiks turutingimustega halvemini kohandunud ettevõtjatele õigustamatu konkurentsieelise andmiseni, ei ole käesolevas kontekstis asjassepuutuv. Nimelt puudub vaidlus selles, et komisjon võttis vaidlustatud otsuse IV lisas ja 2006. aasta suuniste punkti 35 kohaldamisel hagejate negatiivset rahalist seisu tegelikult arvesse.

33 Nii märkis komisjon nimetatud lisas, et [*konfidentsiaalne*]. Komisjoni leidis, et [*konfidentsiaalne*] ja et selle olukorra on põhjustanud peamiselt [*konfidentsiaalne*], mis suurendab oluliselt Coopboxi võlgnevusi, [*konfidentsiaalne*]. Komisjon väidab veel, et Coopboxi hetkeseis ei luba arvata, et [*konfidentsiaalne*]. Komisjon arvab seetõttu, et [*konfidentsiaalne*].

34 Käesolevas asjas ei ole seega tegemist põhimõtteliste küsimuste lahendamisega, nagu need, mille esitas komisjon, vaid analüüsida tuleb seda, kas komisjon võttis Coopboxi maksevõimetuse tõttu trahvisumma vähendamisel ainult [*konfidentsiaalne*] võrra piisavalt arvesse kontserni CCPL rahalist kriisi vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal. Selles küsimuses esineb mitu elementi, mis viitavad sellele, et komisjon näib tõesti olevat vaidlustatud otsuses alahinnanud hagejate negatiivse rahalise seisu raskust, kui neid vaadelda kontserni CCPL taustsüsteemis, millesse nad kuuluvad.

35 Nii ei võtnud komisjon esiteks Coopboxi trahvisumma vähendamisel ainult [*konfidentsiaalne*] võrra ilmselt õigel määral arvesse kontserni CCPL rahalist suutlikkust. Selle kohta tuleb märkida, et käesoleva ajutiste meetmete kohaldamise menetluses on mõlemad pooled nõus asjaoluga, mida toetavad ka toimiku tõendid, et kontsern CCPL on rahalises kriisis, mille tõttu tuli välja töötada ümberkujundamiskava, mis oma esialgses 2014. aasta versioonis oli seotud kontserni võlausaldajatest pankadega sõlmitud „standstill” kokkuleppega, ja mida muudeti 2015. aasta aprillis. Selle kava põhielemendid olid kontserni CCPL võlgade restruktureerimine ja osaluste võõrandamine teatud äriühingutes, kusjuures nendest võõrandamistehingutest saadav tulu pidi aitama kontserni majandustegevust taastada, võimaldades tal samas võlad pankadele tagasi maksta.

36 Hagejad rõhutavad - ilma et komisjon neile tulemuslikult vastu väidaks - ümberkujundamiskava tõhusa rakendamise vajadust, mis on kontserni rahaliseks toimetulekuks otsustava tähtsusega, sest tema halba seisu suurendab veelgi asjaolu, et seda kava ei ole võlausaldajatest pangad veel lõplikult heaks kiitnud ning nende pankade sõnul just põhjusel, et hagejatele määratud trahvid on väga kõrged. Kuigi komisjon väljendas selles küsimuses teatud skeptilisust, ei ole seda konteksti arvestades *prima facie* üllatav, et need pangad üritavad kontsernile CCPL peale suruda nendele pankadele võlgnevuste – mis tekkisid enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist – tagasimaksmist esmajärjekorras, nähes ette kavas, mis samuti koostati enne selle otsuse vastuvõtmist, tulevase trahvi maksmise alles teisejärgulisena. Mis puudutab asjaolu, et selleks oli ette nähtud ainult [*konfidentsiaalne*] eurot, siis näib, et see väljendab kontserni ümberkujundamisest, muu hulgas varade võõrandamisest loodetud saada tulu ebakindlat suurust, mille suhtes oli pankadel mitte ilma põhjuseta kahtlus, et sellest ehk ei piisa isegi nende esmajärjekorras rahuldatava võla tagasimaksmiseks.

[…]

39 Kolmandaks kinnitades, et hagejad on võimelised tagama määratud trahvide tasumise CCPL-i teatud aktsionäridest kooperatiivide, muu hulgas CMB ja CCFS-i vahenditega, näib komisjon tähelepanuta jätvat kontserni CCPL struktuuri kooperatiivina. Nimelt erinevalt majanduslikust kontsernist, mida

vertikaalselt integreeritud ülesehituse tõttu juhib emaettevõtja, kes määratleb ja kinnitab majandusstrateegia ja kõigi kontserniliikmete ühishuvid, millest tekivad vastastikused rahalised kohustused, on kooperatiivi moodustavad äriühingud üldjuhul majanduslikult ja rahaliselt rohkem iseseisvad. Põhinedes koostöö põhimõttel on kooperatiivi eesmärk vaid oma liikmete huvide teenimine, muu hulgas neile teenuseid osutades, korraldades nende toodete tsentraliseeritud müüki, ostes ühiselt kõigile toorainet või luues töövõimalusi. Sellest tuleneb, et kooperatiivi liikmel on vaid väga väike objektiivne huvi teist sama kooperatiivi liiget rahaliselt toetada. Mis puudutab liikme huvi tagada „tema" kooperatiivi rahaline toimetulek sundlõpetamise ohu korral, siis on ka see väike, sest see sõltub konkreetsetest eelistest, mida ta oma liikmelisusest saab, võimalustest liituda mõne muu, kas või alles asutatud kooperatiiviga, kui varasem kooperatiiv peaks lõpetatama, ja kulust, mida uue kooperatiiviga liitumiseks kanda tuleb.

40 Sama kehtib põhimõtteliselt kontserni CCPL struktuuri kohta, mille kohta hagejad märgivad sisuliselt – ilma, et komisjon sellele vastu vaidleks –, et tegemist on esmatasandi kooperatiivide konsortsiumiga, mille peamine eesmärk on hõlbustada tema kooperatiividest liikmete, sealhulgas CMB, kelle osalus on puhtalt institutsioonilist laadi, ühiste eesmärkide saavutamine. Sellest võib järeldada, et CMB-l – kellel on valida, kas ta soovib kasutada oma väidetavalt olulisi vahendeid (vt eespool punkt 28), et aidata väga suurtes võlgades ja just määratud trahvide tõttu sundlõpetamise ohus olevat kooperatiivistruktuuri või hoopis investeerida uude kooperatiivi - puudub peaaegu igasugune objektiivne huvi võtta endale kohustusi CCPL valdusühingu või oma „õdekooperatiivide" ulatuslikuks rahaliseks abistamiseks. See huvi on samadel põhjustel minimaalne ka finantskooperatiivi CCFS puhul, kelle tegevust reguleerivad rangelt lisaks ka pangandusnormatiivid ja kes on juba kontserni CCPL kõige suurem pangast võlausaldaja, kusjuures olgu täpsustatud, et oma siseeeskirjade kohaselt peavad tema antud laenud olema piisavalt tagatud. Ent oma raske rahalise seisu tõttu oli kontsern vaevalt võimeline andma CCFS-ile täiendavaid tagatisi, mis tundub *prima facie* välistavat mis tahes mõistliku võimaluse, et CCFS rahastaks vaidlustatud otsuses määratud trahvide tasumist.

41 Nii ei tundu hagejate esitatud argumentatsioon, millega soovitakse tõendada, et komisjon on alahinnanud kontserni CCPL negatiivset rahalist seisu, esmapilgul tõsiseltvõetava aluseta. Igal juhul saab ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik ainult järeldada, et talle esitatud asjaoludele antud hinnang väärib kohtuasja sisuliselt lahendava kohtukoosseisu süvendatud analüüsi põhimenetluses. Seetõttu esineb *fumus boni iuris* hagejatele määratud trahvi vähendamise suhtes suuremas ulatuses, kui seda arvas vaidlustatud otsuses komisjon.

42 Olgu lisatud, et Üldkohtul on vastavalt ELTL artiklile 261 ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [EÜ] artiklites 101 ja 102 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artiklile 31 täielik pädevus läbi vaadata hagid otsuste peale, millega komisjon on määranud trahvi või karistusmakse. Käesolevas asjas on piisavalt tõenäoline, et kasutades seda pädevust hagi lahendamisel põhimenetluses, vähendab Üldkohus veelgi hagejatele määratud trahve (vt selle kohta kohtumäärus, 13.4.2011, Westfälische Drahtindustrie jt *vs.* komisjon, T-393/10 R, EKL, EU:T:2011:178, punkt 60). Nimelt võib täielikku pädevust omav kohus oma muutmispädevust kasutades arvesse võtta õiguslikku ja faktilist olukorda, mis esineb tema otsuse tegemise ajal (vt selle kohta kohtuotsused, 6.3.1974, Istituto Chemioterapico Italiano ja Commercial Solvents *vs.* komisjon, 6/73 ja 7/73, EKL, EU:C:1974:18, punktid 51 ja 52; 14.7.1995, CB *vs.* komisjon, T-275/94, EKL, EU:T:1995:141, punkt 61, ja 5.10.2011, Romana Tabacchi *vs.* komisjon, T-11/06, EKL, EU:T:2011:560, punktid 282-285). Ent oma 28. oktoobri 2015. aasta menetlusdokumendi punktides 3 ja 42 toonitasid hagejad, ilma et komisjon neile tulemuslikult vastu vaidleks, et kontserni CCPL, eelkõige kooperatiivide Coopsette ja Open majanduslik ja rahaline seis on 2015. aasta kolmandas kvartalis veelgi halvenenud võrreldes sellega, mida võeti arvesse vaidlustatud otsuses.

43 *Fumus boni iuris*'e analüüsi lõpuks asub ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik seega seisukohale, et *prima facie* esineb piisavalt suur tõenäosus, et asja sisuliselt läbi vaatav kohtukoosseis vähendab oluliselt komisjoni poolt vaidlustatud otsuses hagejatele määratud trahvi.

Kiireloomulisus […]

48 Nagu nähtub vaidlustatud otsuse artiklist 2 ja kirjast, millega see otsus teatavaks tehti (vt eespool punktid 4 ja 5), lubas komisjon hagejatel esitada pangagarantii, mis võimaldaks neil ajutiselt peatada määratud trahvide maksmise kohustus ja mitte tasuda sissenõutavaks muutumise kuupäeval nõutavaid summasid.

49 Selle kohta tuleb meenutada, et kuigi esineb võimalus nõuda pangagarantii esitamist, mis on kooskõlas komisjoni üldise ja mõistliku otsustuspraktikaga, võivad hagejad erakorraliste asjaolude esinemisel olla vabastatud kohustusest esitada see garantii, mis on tingimuseks, et määratud trahvi viivitamata sisse ei nõuta (vt selle kohta kohtumäärused, 23.3.2001, FEG *vs*. komisjon, C-7/01 P(R), EKL, EU:C:2001:183, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika, ning Fapricela *vs*. komisjon, punkt 46 eespool, EU:T:2011:395, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).

50 Selleks et tuvastada viidatud erakorralise asjaolu esinemine, on hagejad kohustatud üldjuhul tõendama kas seda, et neil on objektiivselt võimatu pangagarantiid esitada, või seda, et selle esitamine seaks ohtu nende olemasolu (vt selle kohta kohtumäärused Westfälische Drahtindustrie jt *vs*. komisjon, punkt 42 eespool, EU:T:2011:178, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika, ning Fapricela *vs*. komisjon, punkt 46 eespool, EU:T:2011:395, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).

51 Need kaks erakorralist asjaolu on alternatiivsed, mitte kumulatiivsed. Seega kui hagejad on suutelised õiguslikult piisavalt tõendama, et neil on objektiivselt võimatu esitada määratud trahvide tasumist tagav pangagarantii, tuleb vastavalt eelmises punktis viidatud kohtupraktikale tunnustada taotletud täitmise peatamise kiireloomulisust.

[…]

56 Käesolevas asjas tuleneb toimikust, et kontsern CCPL pöördus 2015. aasta juulis kolmeteistkümne krediidiasutuse poole, kelleks olid Unicredit, Intesa SanPaolo, Monte dei Paschi di Siena, Banca Nazionale del Lavoro, Unipol Banca, Banca Popolare di Milano, Banco Popolare, BPER, Cariparma, Carige, CCFS, Coopfond ja Carisbo, et saada pangagarantii vaidlustatud otsusega hagejatele määratud trahvide tagamiseks. Kõik need garantiitaotlused lükati tagasi.

[…]

61 Neid dokumente lugedes tuleb asuda seisukohale, et väga suur hulk krediidiasutusi, kelle poole pöörduti, põhjendasid oma keeldumist üksikasjalike argumentidega kontserni CCPL majandusliku ja rahalise seisu ebakindluse kohta, mille tõttu nad ei saanud taotletud pangagarantiid väljastada. Oma keeldumises tuginesid nad muu hulgas kontserni CCPL vara ja rahalist seisu puudutavatele asjassepuutuvatele raamatupidamisdokumentidele, kontserni ümberkujundamiseks koostatud kavale ja määratud trahvide suurusele.

62 Mis puudutab vastavate pangagarantiide saamiseks esitatud taotluste konteksti, siis nähtub toimikust, et 2015. aasta juuli alguses võttis kontserni CCPL strateegilisest nõustajast esindaja kirja teel ühendust krediidiasutustega, kellelt garantiid oli taotletud, sealhulgas kontserni CCPL nende võlausaldajatest pankade, kelle püsiklient kontsern oli, ja mitme advokaadiga. Nimetatud nõustamisbüroo esitas neile kirja teel dokumendi, mis sisaldas kontserni „võimalikke alternatiivseid stsenaariume” ja nägi ette kaks alternatiivset lahendust: kas vaidlustatud otsuse, sealhulgas pangagarantii esitamise peale hagi esitamine ning kontserni võlgade restruktureerimiskava esitamine pankroti vältimiseks, või siis pankrotimenetluse algatamine tegevuse lõpetamiseks. Selles dokumendis toodi esile muu hulgas eelised, mis olid varade müügiväärtuse ja võlgade tasumise aspektist ümberkujundamisel koos pangagarantii esitamisega võrreldes pankroti variandiga. Sellega seoses pakuti välja kord, kuidas pangagarantii pankade vahel

osadeks jagada nii, et kaheksa panka, kelle seas olid ka võlausaldajatest pangad, kelle püsiklient kontsern oli, annaksid osalised garantiid, mille individuaalsed summad vastaksid nõude summale, mis neil kontserni vastu oli.

63 Arvestades kõike eeltoodut ei näe ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik mõistlikku põhjust kahtlemiseks, et viidatud dokument – mille komisjon kvalifitseeris lihtsaks ettevalmistavaks dokumendiks läbirääkimistel võlausaldajatest pankadega – oli tõesti üks tõend, mida arvestades keeldusid krediidiasutused, kelle poole oli pöördutud, neilt taotletud pangagarantiid andmast. See keeldumine laienes seega ka osadeks jaotatud garantiide lahendusele.

64 Sellest tuleneb, et hagejad kui kontserni CCPL liikmed püüdsid õigel ajal ja tõsimeelselt saada pangagarantiid neile määratud trahvide tasumise tagamiseks. Nende püüdlused ebaõnnestusid, sest krediidiasutused, kelle poole pöörduti, ei rahuldanud garantiitaotlusi, olles põhjalikult analüüsinud kontserni CCPL rahalist ja majanduslikku seisu, nagu selgub peaaegu kõigist nende keeldumiskirjadest, mis tõendavad, et need asutused olid täielikult teadlikud kogu kontserni olukorrast. Neid asjaolusid arvestades ei oma tähtsust see, et ainult äriühing Unipol Banca õigustas oma keeldumist lakoonilise viitega „taotluse põhjalikule kaalumisele”.

[…]

66 Kuna hagejatele keeldusid ülaltoodud põhjenduste alusel taotletud pangagarantiid andmast kokku kaksteist krediidiasutust, on hagejad õiguslikult piisavalt tõendanud, et neil on objektiivselt võimatu pangagarantiid esitada, seda enam, et kohtupraktikas on sarnastel asjaoludel leitud, et piisab juba kahest või kolmest keeldumisest (kohtumäärused, 13.7.2006, Romana Tabacchi *vs.* komisjon, T-11/06 R, EKL, EU:T:2006:217, punktid 102 ja 103, ning 1. garantovaná *vs.* komisjon, punkt 44 eespool, EU:T:2011:63, punkt 56).

67 Ükski komisjoni argument, mis on esitatud selle järelduse ümberlükkamiseks, ei ole tulemuslik.

68 Esiteks heidab komisjon hagejatele ette seda, et võimalike pangagarantiide jaoks vajaliku rahalise abi saamiseks ei kasutanud nad piisavalt kontserni CCPL vahendeid, näiteks pöördudes CCPL-i aktsionäridest kooperatiivide, muu hulgas CMB või CCFS-i poole, kellel mõlemal oli tema kapitalis 19,42% osalus ja kellel oli piisavaid vahendeid (vt punkt 28 eespool).

69 Selle kohta tuleb meenutada, et selle kontserni võimsuse arvessevõtmine, kuhu kuulub isik, kes taotleb ajutiste meetmete kohaldamist, tugineb ideel, et selle isiku objektiivsed huvid ei ole sõltumatud nende isikute huvidest, kes teda kontrollivad või kes on sama kontserni liikmed, kusjuures tuleb täpsustada, et arvestades kontserni aktsionäristruktuuri, on see lähenemine kohaldatav ka vähemusaktsionäridele, kes esindavad 50%, 40% või ainult 30% asjassepuutuva äriühingu kapitalist (vt selle kohta kohtumäärused Westfälische Drahtindustrie jt *vs.* komisjon, punkt 42 eespool, EU:T:2011:178, punkt 38; 21.6.2011, MB System *vs.* komisjon, T-209/11 R, EU:T:2011:297, punkt 35, ja 26.9.2013, Tilly-Sabco *vs.* komisjon, T-397/13 R, EU:T:2013:502, punkt 41).

70 Ent nagu ka märgitud eespool punktides 39 ja 40 ei ole huvid kontserni CCPL sees, muu hulgas ühelt poolt kooperatiivide CMB ja CCFS-i ja teiselt poolt „õdekooperatiivide” valdusühingust hagejate huvid omavahel piisavalt ühtelangevad. Seetõttu ei saa kooperatiividele kohaldada kontserni kontsepti, nagu sellele on viidatud eespool punktis 69, mistõttu ei saa käesoleva asja kontekstis CMB ja CCFS-i rahalisi vahendeid arvesse võtta. Neid asjaolusid arvestades puudub vajadus kindlaks teha, kas vaid 19,42% vähemusosalust kapitalis saab pidada piisavalt suureks, et kohaldada tuleks kontserni kontseptsiooni.

[…]

75 Eeltoodust tuleneb, et hagejad on õiguslikult piisavalt tõendanud taotletud ajutise meetme kiireloomulisust.

Huvide kaalumine […]

77 Käesolevas asjas tõendasid hagejad nii taotletud ajutiste meetmete kiireloomulise kohaldamise vajadust, tõendades, et neil oli objektiivselt võimatu esitada pangagarantiid trahvide tasumise tagamiseks, kui ka *fumus boni iuris* esinemist seoses teise võimalusena esitatud nõudega, mis puudutab trahvide vähendamist. Järelikult tuleb tuvastada, et hagejatel on õiguspärane huvi peatada trahvide tasumise tagamiseks pangagarantii esitamise kohustuse täitmine (vt selle kohta kohtumäärus Westfälische Drahtindustrie jt *vs.* komisjon, punkt 42 eespool, EU:T:2011:178, punkt 63). Kui nende ajutiste meetmete taotlust ei rahuldataks, oleks nimelt komisjonil õigus nõuda viivitamatult trahvide tasumist, mis põhjustab suure tõenäosusega hagejate sundlõpetamise, mille kohta komisjon ise vaidlustatud otsuse IV lisas märkis, et seda tuleks vältida. Lisaks puudub vaidlus selles, et kontsernis CCPL on praegu 822 töötajat, millest 647 töötab värskete toiduainete pakendamise valdkonnas. Seega tõuseks sundlõpetamise korral töötuse määr, mida komisjon ka vaidlustatud otsuse IV lisas selgelt möönis.

78 Kuivõrd komisjon viitab avalikule huvile säilitada Euroopa Liidu konkurentsiõiguse normide tõhusust ja tema määratavate trahvide hoiatavale mõjule, tuleb märkida, et tema määratavate trahvide kas või väga suur vähendamine ei ole selle huviga põhimõtteliselt vastuolus. Nimelt nagu nähtub 2006. aasta suuniste punktist 35, jätab komisjon endale sõnaselgelt õiguse trahvi vähendada, et võtta arvesse asjassepuutuvate ettevõtjate maksevõime puudumist. Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul on seega õigus vabastada isik pangagarantii esitamise kohustusest, kuivõrd tal tuleb põhimenetluse kestuse ajaks leida tasakaal määratud trahvi hoiatava mõju ja karistatud ettevõtja rahalise seisu vahel.

[…]

80 Kõigest eespool esitatust tuleneb, et arvestades hagejate faktilist ja õiguslikku olukorda iseloomustavaid erakorralisi asjaolusid, muu hulgas nende objektiivset võimatust esitada hetkel pangagarantiid määratud trahvide tasumise tagamiseks, tuleb nende huve pidada komisjoni huvidest olulisemaks.

81 Siiski tuleb märkida, et esiteks, *fumus boni iuris*'e esinemist on tunnustatud ainult teise võimalusena esitatud trahvide summa vähendamise nõude suhtes ja teiseks, et hagejad on 2015. aasta 28. oktoobri ning 18. ja 30. novembri menetlusdokumentides väljendanud oma nõusolekut tasuda trahve osade kaupa. Nad meenutasid selle kohta, et pankadele heakskiitmiseks esitatud kontserni CCPL ümberkujundamiskava võimaldab hetkel tasuda trahvideks summa [*konfidentsiaalne*] eurot. Lisaks on nad väljendanud oma valmisolekut suunata juhul, kui pangad selle heaks kiidavad, trahvide maksmiseks tulu - mis võib ulatuda [*konfidentsiaalne*] euroni või olla suuremgi – kavandatud osaluste võõrandamisest Refincoopis, Erzelli Energias ja Smec'is.

82 Oma 30. novembri 2015. aasta menetlusdokumendis lisasid hagejad, et pärast osaluste võõrandamist Refincoopis, Erzelli Energias ja Smec'is on ainus nende omandis olev vara osalus [*konfidentsiaalne*]. Selleks et komisjon ei võtaks nende suhtes vastu rakendusakte vaidlustatud otsuse täitmiseks ja et tasuda määratud trahvid terves ulatuses, kavatsevad hagejad kolmandatele isikutele võõrandada [*konfidentsiaalne*], mille raamatupidamislik väärtus on enam kui [*konfidentsiaalne*] eurot. Ent võimatu on ette näha võõrandamise kuupäeva ja tähtaega, mille möödudes sellest saadavat tulu saaks kasutada trahvide maksmiseks. Lisaks sõltub hagejate võimalus [*konfidentsiaalne*] võõrandada võlausaldajatest pankade heakskiidust.

[…]

85 Neid asjaolusid arvestades tuleb selleks, et võtta arvesse liidu rahalisi huve ning määratud trahvide hoiatavat mõju, taotletud maksekohustusest vabastamine siduda tingimusega, et hagejad:

— edastavad komisjonile iga kvartali lõpus regulaarset ja üksikasjalikku teavet kontserni CCPL ümberkujundamiskava täitmise ja tulu kohta, mis saadakse selle kontserni vara müügist nii selle kava realiseerimisel kui ka „väljaspool" seda kava;

— tasuvad komisjonile:

— 5 miljonit eurot viivitamatult pärast nimetatud müügi teostamist,

— viivitamatult pärast selle tekkimist kogu tulu, mis nad saavad osaluste Refincoopis, Erzelli Energias ja Smec'is kavandatud võõrandamisest.

[…]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHTU PRESIDENT

määrab:

1. Peatada hagejate CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Poliemme Srl, Coopbox Hispania, SL ja Coopbox Eastern s.r.o. kohustus esitada Euroopa Komisjoni kasuks väljastatud pangagarantii neile komisjoni 24. juuni 2015. aasta otsuse C(2015) 4336 final, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 ning EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum AT.39563 – toiduainete pakendamine jaemüügiks) artiklis 2 määratud trahvide viivitamatu sissenõudmise välistamiseks, tingimusel, et:

— **ühe kalendrikuu jooksul alates käesoleva määruse teatavakstegemist ja seejärel iga kolme kuu pärast kuni otsuse tegemiseni põhiasjas, nagu ka iga niisuguse sündmuse asetleidmisel, mis võib mõjutada hagejate tulevast suutlikkust tasuda neile määratud trahve, esitavad hagejad komisjonile kirjalikult üksikasjaliku aruande kontserni CCPL ümberkujundamiskava rakendamise kohta ja tulude kohta, mis on saadud kontserni vara müügist nii selle kava täitmisel kui „väljaspool" seda kava;**

— **hagejad maksavad komisjonile viivitamatult pärast nimetatud müügitehingu teostamist 5 miljonit eurot; samuti maksavad nad komisjonile viivitamatult pärast selle tekkimist kogu tulu, mis nad saavad osaluste Refincoopis, Erzelli Energias ja Smec'is kavandatud võõrandamisest.**

2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Luxembourg, 15. detsember 2015.

Kohtusekretär
E. Coulon

President
M. Jaeger